

บทที่ 1

บทนำ

รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยต่างก็พยายามที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรือง
แต่ก็จะมีอุปสรรคนานัปการขัดขวางอยู่เสมอ อาทิเช่น จำนวนพลเมืองเพิ่มขึ้น ความ
ขัดแย้งทางการเมืองทั้งภายในและภายนอกประเทศ การขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ
เป็นต้น แต่อย่างไรก็ดีทุกประเทศโดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนาต่างก็มีความเห็น
สอดคล้องกันว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ ก็คือ "คน"¹ เพราะโครงการต่างๆ
ที่วางไว้อย่างรอบคอบที่สุดนั้นจะไม่มีความสำเร็จถ้าหากว่าคนที่มีความสามารถ
โรงงานหรือองค์การที่ดีที่สุดจะไม่มีผลงานปรากฏถ้าไม่มีคนประจำหน้าที่ ฉะนั้นจะเห็น
ได้ว่าความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของหน่วยงานขึ้นอยู่กับ "คน" ทั้งสิ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา ต้องการกำลังคนที่มีคุณภาพสูง ฉะนั้น
ระบบการศึกษาซึ่งเป็นระบบสร้างคนที่ดีที่สุดจึงเป็นที่น่าสนใจนำมาพิจารณาอย่างพิถี
พิเคราะห์ ระบบการศึกษาของไทยเรานั้นปัจจุบันได้รับการวิพากษ์วิจารณ์เป็นอันมากว่า
ประสบความสำเร็จตลอดมา ทั้งในด้านประสิทธิภาพและคุณภาพ เราไม่สามารถผลิตคน
ที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ ที่จะใช้ทรัพยากรธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์ของ
ประเทศไทยได้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ประเทศเราจึงตกอยู่ใน
สภาพด้อยพัฒนาว่าประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ดังนั้น รัฐบาลจึงได้เริ่มคำนึงถึง

¹Chawal Paeratakul, Comparative Study of School Wastage
in the Primary Education in Malaya, Philippines and Thailand.

การพัฒนาคนเป็นสำคัญ ควบคู่กับการพัฒนาประเทศเหมือนกัน¹ โดยคำนึงถึงการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมให้คนมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพทุกระดับการศึกษา

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในบรรดาสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ผลิต "คน" ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพตามสาขาวิชาชีพนั้น ๆ และให้มีปริมาณสอดคล้องกับความต้องการของสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนับเป็นแหล่งการศึกษาที่สำคัญแห่งหนึ่ง ซึ่งมุ่งผลิต "คน" ที่มีคุณภาพทั้งในด้านสาขาวิชาชีพ และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข ดังนั้นหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชาชีพนั้นจึงกำหนดให้บัณฑิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปอย่างน้อย 30 หน่วยกิต เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้เพิ่มเติมจากวิชาชีพ และเพื่อให้บรรลุตามความมุ่งหมายของการศึกษาทั่วไป ซึ่งมุ่งให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยได้เป็นบัณฑิตที่ได้ผ่านการศึกษาค้นคว้าความรู้ นอกเหนือจากสาขาวิชาชีพเฉพาะของตน ทั้งนี้เพื่อว่าผู้ที่จะเป็นบัณฑิตดังกล่าว จะได้รับการพัฒนาอุปนิสัย คุณลักษณะ คุณธรรม จรรยา มีความคิดอ่าน ทักษะที่ไปค้าขายในแวดวงสาขาวิชาชีพของตน พร้อมทั้งจะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความเข้าใจในปัญหาที่แท้จริง และหาหนทางแก้ไขได้คือพอสมควร มีความรู้สึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของตน หรือผู้อื่นหนึ่งก็เพื่อการเป็นพลเมืองดี และเป็นมนุษย์ที่ดี ดังนั้นจึงเป็นมูลเหตุซึ่งนำมาสู่ "โครงการการศึกษาทั่วไป"

โครงการการศึกษาทั่วไปได้จัดตั้งขึ้นเมื่อเดือนเมษายน 2519 ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรและแผนดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้สอดคล้องกับที่ทบวงมหาวิทยาลัย ได้กำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งได้กำหนดให้วิชาพื้นฐานทั่วไปที่ทาง

¹ศึกษาธิการ, กระทรวง. แผนพัฒนาการศึกษามันที่ 3 (พระบรมฯ โองการพิมพ์

โครงการจะต้องรับผิดชอบอยู่ 4 สาขา ได้แก่

1. สาขาสังคมศาสตร์
2. สาขามนุษยศาสตร์
3. สาขาภาษา
4. สาขาวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์

โดยที่เนื้อหาวิชาต่าง ๆ จะต้องมียุทธศาสตร์ดังนี้คือ ยุทธศาสตร์รายวิชาแกนเป็นการผสมผสานศาสตร์ต่างสาขา ในแง่ของความคิดและการประยุกต์เพื่อให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวาง รุกขม ขันพื้นฐานทั่วไปสำหรับจะประมวลมาเป็นคุณลักษณะที่เหมาะสมแก่ความต้องการของสังคม และสามารถนำวิชาชีพไปใช้ให้เกิดสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ส่วนลักษณะรายวิชาเลือก จะเป็นส่วนเสริมความรู้ ความเข้าใจ ในแนว(ศาสตร์) สาขาใดสาขาหนึ่งของวิชาแกน ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ตามความสนใจของผู้เรียน ทั้งนี้ทางโครงการการศึกษาทั่วไปได้เปิดทำการสอนวิชาการศึกษาทั่วไป ให้แก่นิสิตคณะต่าง ๆ ตั้งแต่ภาคต้นปีการศึกษา 2520 เป็นต้นมา

งานการศึกษาทั่วไป เป็นงานสร้างหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไป ซึ่งมีลักษณะและความมุ่งหมายแตกต่างไปจากหลักสูตรวิชาพื้นฐานสำหรับวิชาชีพของคณะวิชาต่าง ๆ กล่าวคือ มีลักษณะผสมผสานศาสตร์ต่างสาขา เพื่อให้นักเรียนมีความรู้กว้างและไกล นอกเหนือไปจากความรู้ในสาขาวิชาชีพ ฉะนั้นการจัดบริการการสอนให้แก่นิสิตหลายคณะที่มีความแตกต่างทั้งแนวความถนัด ความสนใจ แนวความคิด ความรู้ อันเกิดจากการศึกษาปีที่หรือเป็นเหตุให้ต้องจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องไปตามความจำเป็น ซึ่งการดำเนินงานในระยะเริ่มต้น ต้องการเวลาและโอกาสสำหรับปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรรายวิชา ให้สนองความมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยในอันที่จะเพิ่มพูนความสมบูรณ์ของการเป็นบัณฑิตจากความต้องการดังกล่าว จึงจำเป็นที่จะต้องระดมกำลังความคิด และการปฏิบัติ เพื่อสัมฤทธิ์ผลอย่างแท้จริง ซึ่งแม้ว่าโครงการฯ จะได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากคณะภาควิชา ตลอดจนคณาจารย์ทั้งหลายก็ตาม แต่ผู้ร่วมงานส่วนใหญ่มีงานหลักประจำใน

ได้เท่าที่ควรจะทำ การมีบุคลากรที่อยู่เต็มเวลาหรืออยู่ประจำโครงการฯ ดังกล่าวข้างต้นไม่เพียงพอ เป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดปัญหาในการปฏิบัติงานต่าง ๆ เช่น การจัดห้องเรียน ซึ่งต้องเป็นห้องเรียนขนาดใหญ่ เรียนร่วมกันหลายคณะ การจัดตารางสอนสอน ซึ่งจำเป็นต้องประสานกันทั้งผู้สอน ผู้เรียน และสถานที่เรียน จำเป็นที่จะต้องไขข้อการสอน และการจัดหาห้องที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่อง การสอบ การออกข้อสอบ การคุมสอบ การตรวจข้อสอบ และการทำคะแนน ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยงกับการเรียนการสอน

วิชามนุษย์กับสังคมเป็นวิชาแกนบังคับวิชาหนึ่งในโครงการการศึกษาทั่วไป โดยอยู่ในสาขาสังคมศาสตร์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสภาพและปัญหาของสังคมมนุษย์ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม และเพื่อให้เข้าใจลักษณะของการศึกษาและเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในแขนงสังคมศาสตร์ ซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องกัน โดยที่รายวิชาจะมีลักษณะศึกษาถึงพฤติกรรมและความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่อยู่รวมกันเป็นสังคม โดยเน้นให้เห็นว่าตัวตนของเราเกี่ยวข้องกับคนอื่นในสังคมอย่างไร โดยเริ่มจากการศึกษาธรรมชาติของมนุษย์และสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งก่อให้เกิดแรงผลักดันพฤติกรรมต่าง ๆ จากนั้นจึงศึกษาถึงวิธีการจัดระเบียบและโครงสร้างของสังคม การสร้างวัฒนธรรมและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการสื่อสาร ศึกษาถึงระบบต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม และเป็นเรื่องราวที่จะต้องประสบอยู่เสมอในชีวิตประจำวัน อันได้แก่เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร การศึกษา เศรษฐกิจ และการเมือง เพื่อให้ผู้เรียนไต่หาคำถึงวัตถุประสงค์ประกอบ หรือกลไกที่สำคัญ ๆ ของแต่ละระบบ อันจะเป็นความรู้พื้นฐานที่สำคัญ สำหรับไขประกอบการศึกษาปัญหาต่าง ๆ ทางด้านสังคมศาสตร์ ซึ่งจะไต่หาคำย้อนกลับมาพิจารณาตามเหตุการณ์ที่เป็นปัจจุบันหลังจากที่ผู้เรียนได้รับการแนะนำถึงวิธีการ หรือแนวทางในการศึกษาปัญหาต่าง ๆ ทางสังคมศาสตร์ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นเรื่องสุดท้ายของวิชามนุษย์กับสังคม

จากการที่โคคำเน้นการเรียนการสอนตามที่โครงการตั้งไว้ ซึ่งตามเจตนารมณ์ของการศึกษาทั่วไป มุ่งหวังที่จะให้ผู้เรียนมีความรู้รอบ คือได้รับความรู้ นอกเหนือจากสาขาวิชาที่ตนเองกำลังเรียนในขณะนี้ และนั่นผู้เรียนมักจะหย่อนความสนใจในวิชาที่กำลังเรียน ซึ่งนับเป็นปัญหาสำคัญที่ผู้รับผิดชอบโครงการการศึกษาทั่วไป รวมทั้งผู้หน้าที่สอนวิชาเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะต้องค้นหาวิธีการ เพื่อที่จะทำให้การเรียนวิชาประเภทการศึกษาทั่วไป ดำเนินไปโดยบรรลุผลตามความมุ่งหมาย

นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่เกิดจากตัววิชาเองอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชามนุษยศาสตร์ สังคม ซึ่งเป็นวิชาแกนบังคับ ในสาขาสังคมศาสตร์ของโครงการการศึกษาทั่วไป ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนมากขึ้น ปัจจุบันมีผู้ลงทะเบียนเรียนวิชานี้เฉลี่ยแล้วประมาณกว่า 1000 คน ต่อ 1 ภาคการศึกษา ฉะนั้นการสอนนิสิตด้วยวิธีการสอนแบบบรรยายกลุ่มใหญ่จึงก่อให้เกิดปัญหาไม่น้อย เพราะจะคงอาศัยอาจารย์ผู้สอนที่มีความสามารถในการบรรยายสูง สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้อยู่กับบทเรียนได้ตลอดการบรรยาย มีห้องเรียนที่มีสภาพดี ใช้อำนวยความสะดวกการเรียนการสอน มีวิธีการสอนที่มีคุณภาพดี มีเทคนิค วิธีการและรู้จักเลือกใช้อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา ซึ่งประกอบการสอน สามารถช่วยส่งเสริมให้ นิสิตมีความเข้าใจและสนใจในบทเรียนดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะการศึกษาวิชาทางสังคมศาสตร์ที่ค่อนข้างใหญ่เรียนได้ทั้งเนื้อหาวิชาความรู้ และเข้าใจสภาพปัญหาสังคม รู้จักแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ฝึกหัดการเป็นผู้มีใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่ตัดสินปัญหาใด ๆ โดยขาดการพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบ

ด้วยปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว ทางโครงการการศึกษาทั่วไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ฉะนั้นผู้รับผิดชอบโครงการการศึกษาทั่วไป คณะอาจารย์ที่สอนตลอดจนผู้เชี่ยวชาญ ของหน่วยเทคโนโลยีทางการศึกษา ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงได้ร่วมกันทำการวิจัย ในปี 2522 เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนเสียใหม่ ผลการวิจัยปรากฏว่า

ความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกันมาบูรณาการให้เกิดการเรียนรู้ต่อเนื่องกันเป็นชุด ๆ ซึ่งการนำเทคโนโลยีทางการศึกษาเขามาช่วยนี้ จะทำให้เกิดการสอนแบบใหม่ ๆ ซึ่งสามารถสอนผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ¹ เพราะ เทคโนโลยีทางการศึกษา หมายถึง การประยุกต์เอาเทคนิค วิธีการ ความคิด อุปกรณ์ และเครื่องมือใหม่ ๆ มาช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุดและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ให้มากที่สุด การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงสุดมิใช่การเรียนการสอนที่คำนึงถึงการมุ่งให้ผู้เรียนเก่งทุกวิชาที่ครูสอน แต่ให้ผู้เรียนเรียนตามความสามารถและความสนใจของตนเองให้ดีที่สุด²

แอฟเตอร์ กล่าวไว้ว่า สาเหตุที่การศึกษาจะต้องนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาใช้มีอยู่ 2 ประการคือ

1. การขยายตัวทางด้านวิชาการ คือ การขยายตัวด้านเนื้อหาวิชาการ มีการสร้างสิ่งใหม่ ๆ เนื้อหาวิชาเพิ่มเติมเนื่องจากการค้นคว้าและทดลองใหม่ ๆ
2. การเพิ่มของจำนวนประชากร อันเป็นปัญหาสำคัญของแต่ละประเทศในการจัดการศึกษาเพื่อให้เพียงพอและทันต่อการเพิ่มของประชากร³

จะเห็นว่าการนำเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาช่วยในการเรียนการสอนนั้น จะเน้นให้เกิดรูปแบบการเรียนการสอนใหม่ ที่เน้นการประยุกต์ วิธีการ เป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังเน้นถึง การใช้อุปกรณ์การสอน หรือสื่อการสอนอีกด้วย โดยอาศัยสื่อการสอนนี้ จะช่วยแก้ปัญหาบางประการได้ เนื่องจากสื่อการสอนทำให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น

¹ นิสิตปริญญาโท แผนกวิชาสัตตภัณฑ์ศึกษา, เทคโนโลยีทางการศึกษา (เอกสารโรเนียว: 2519), หน้า 4.

² นพนธ์ คุชปรีดี, นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา (พระนคร: โรงพิมพ์พิณเศศ, 2519), หน้า 11.

³ Michael J. Apter, The New Technology of Education (London

ประหยัดเวลา ช่วยให้การถ่ายทอดความคิดระหว่างผู้สอนและผู้เรียนเป็นไปโดยราบรื่น และสามารถจำได้อย่างถาวรโดยลืมนยาก¹ สามารถเรียนรู้ได้มากขึ้น ทำให้ผู้เรียนรู้จักอภิปรายแสดงความคิดเห็น สื่อการสอนมีความจำเป็นในการสอนเพราะสังคมมีการเปลี่ยนแปลงความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากทำให้การสอนเนื้อหาวิชามากขึ้น จำนวนผู้เรียนเพิ่มขึ้น ครูของรู้จักใช้สื่อการสอนและเทคนิคที่จะทำให้นักเรียนที่มีพื้นฐานแตกต่างกันสนใจการเรียน แม่เสียเปรียบด้านสติปัญญาและเศรษฐกิจ²

นอกจากนี้ผลการวิจัยที่สำคัญในปี 2523 นั้นยังปรากฏว่า แนวทางและวิธีการสอนที่เหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อการสอนวิชามนุษย์กับสังคมมากที่สุด โดยอาศัยหลักของการนำเทคโนโลยีทางการศึกษามาใช้ ก็คือ การสอนด้วยชุดการสอนแบบผสมที่เน้นการศึกษาเป็นรายบุคคลควบคู่ไปกับการศึกษาแบบอภิปรายกลุ่มย่อย สุนันท์ ปัทมคม ได้กล่าวไว้ว่า "เทคนิคการสอนที่จะนำมาใช้สำหรับหลักสูตร การสอนแบบต่อเนื่อง สำหรับ การศึกษารายบุคคล หรือตามเอกัตภาพมีผู้คิดทำและใช้จนได้เห็นผลมาแล้วในต่างประเทศ ได้แก่การใช้ "ชุดการสอน" (Learning Package) ซึ่งนับได้ว่าเป็นส่วนช่วย ทำให้กระบวนการเรียนรู้แบบนี้ได้ผล..."³ โดยมีเนื้อหาเทียบเท่ากับการสอนด้วยวิธีการบรรยาย ซึ่งการทดลองสร้างชุดการสอนแบบผสมที่ใช่เป็นเครื่องมือในการวิจัยนี้เป็นเพียง 1 ใน 7 ส่วน ของเนื้อหาวิชามนุษย์กับสังคมเท่านั้น ดังนั้นคณะผู้ทำการวิจัยจึงได้

¹ Maurice P. Hunt, Teaching High School Social Studies (New York: Harper & Brothers, 1955), p. 369.

² Robert W. Richey, Planning for teacher: An Instruction to Education (New York: McGraw-Hill book Company, 1958), p. 201.

³ สุนันท์ ปัทมคม, "การดำเนินการจัดทำชุดการสอนในต่างประเทศ," (เอกสารประกอบการบรรยายวิชา Media-Based Individualized Instruction

เสนอแนะ ให้มีการทดลองสร้างชุดการสอนเพิ่มเติมให้ครบทั้งวิชา เพื่อจะได้นำไปทดลองใช้กับนิสิตตลอดภาคการศึกษา ซึ่งจะเป็นการยืนยันให้ได้ขอสรุปที่เที่ยงตรงและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจและศึกษาทำวิจัยเรื่องนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนเรื่องสังคมและวัฒนธรรม วิชามนุษยกับสังคม ของโครงการ การศึกษาทั่วไปให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไปของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและสามารถใช้สอนนิสิตระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนี้
3. เพื่อทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อนำไปใช้ประกอบการสอนเรื่องสังคมและวัฒนธรรมในวิชามนุษยกับสังคม ตามโครงการ การศึกษาทั่วไปของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ชุดการสอนเรื่องสังคมและวัฒนธรรม วิชามนุษยกับสังคม สำหรับนิสิตระดับอุดมศึกษาของโครงการ การศึกษาทั่วไป ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 ชุด ซึ่งประกอบด้วย 2 หน่วยย่อย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85
2. ผลการทดสอบก่อนและหลังการเรียนจากชุดการสอนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการสอนจากเอกสารทั้งในและต่างประเทศ
2. ศึกษาหลักสูตรและเนื้อหาวิชาอนุษย์กับสังคม เรื่อง "สังคมและวัฒนธรรม" ซึ่งเป็นวิชาบังคับในโครงการการศึกษาทั่วไป ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. วางแผนการผลิตชุดการสอนโดย
 - 3.1 กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์
 - 3.2 แบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยย่อย
 - 3.3 กำหนดหัวเรื่องเพื่อให้ผู้เรียนทราบโครงร่างของสิ่งที่จะเรียน
 - 3.4 กำหนดเนื้อหาต้นและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
 - 3.5 กำหนดสื่อการสอน
 - 3.6 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้
 - 3.7 กำหนดแบบการประเมินผล
4. ผลิตชุดการสอน เรื่องสังคมและวัฒนธรรม วิชาอนุษย์กับสังคม ซึ่งประกอบด้วย 2 หน่วยย่อย คือ หน่วย "สังคมและวัฒนธรรม" และ "สถาบันครอบครัว" ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
5. สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้แบบเรียน แต่ละแบบฝึกหัด
6. นำแบบทดสอบไปประเมินค่าความยากง่าย อำนาจจำแนก
7. นำแบบทดสอบไปประเมินค่าความเชื่อมั่น
8. นำชุดการสอนไปทดลองใช้กับนิสิตระดับอุดมศึกษา โดย
 - 8.1 การทดลองแบบกลุ่ม ใช้ทดลองกับนิสิต 6 คน เพื่อปรับปรุงชุดการสอนที่ยังมีข้อบกพร่องในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพในการสอน
 - 8.2 การทดลองภาคสนาม ใช้ทดลองกับประชากรตัวอย่าง

9. วิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยวิธีการศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนจาก ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการทดสอบทั้งสองครั้ง ตามเกณฑ์มาตรฐาน 85/85

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ ของวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งมีจำนวนประมาณ 30 คน
2. เนื้อหาวิชาสำหรับนำมาสร้างชุดการสอนนี้คือ เนื้อหาวิชามนุษย์กับสังคม เรื่อง "สังคมและวัฒนธรรม" โดยแบ่งเป็น สังคมและวัฒนธรรม 1, (บทนำ) สังคมและวัฒนธรรม 2 (สถาบันครอบครัว)
3. สื่อประสมที่ใช้ประกอบด้วย สไลด์ประกอบเสียง บทความประกอบบทเรียน เทปละคร
4. ในการวิเคราะห์ผลการวิจัย จะไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเพศ พื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพอารมณ์ของประชากรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย

1. ในการประเมินผลประสิทธิภาพของชุดการสอนนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์มาตรฐาน 85/85
2. ผลของการวิจัยขึ้นอยู่กับการศึกษาของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ ของวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งมีความบริสุทธิ์เหมือนกัน
3. นิยัตินักเรียนไทยเคยเรียนเนื้อหาวิชามนุษย์กับสังคม เรื่อง "สังคมและวัฒนธรรม" มาก่อน

คำจำกัดความในการวิจัย

เพื่อความสะดวกในการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นที่จะต้อง อธิบายความหมายของคำศัพท์เฉพาะที่ใช้อยู่ คือ

ชุดการสอน หมายถึง แผนการสอนเป็นรายหน่วย เฉพาะหัวข้อเรื่องสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งสามารถสอนหรือศึกษาให้จบหน่วยในแต่ละชุด ลักษณะของชุดการสอนที่ทำการวิจัยนี้อาจเรียกว่า ชุดการสอนแบบผสม

ชุดการสอนแบบผสม หมายถึง ชุดการสอนที่เน้นการศึกษาเป็นรายบุคคลควบคุมไปกับการศึกษาแบบอภิปรายกลุ่ม โดยมี เนื้อเรื่องแม่ เป็นหน่วยใหญ่ซึ่งภายในชุดการสอนจะประกอบด้วย หน่วยย่อย รายข้อ เอกสาร และสื่อการสอนประกอบการค้นคว้าศึกษาค้นคว้าตนเอง หัวข้อคำถามที่จะใช้ประเมินผลการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สำหรับกิจกรรมถือเป็นอิสระของผู้สอน ส่วนการใช้สื่อการสอนถือเป็นกิจกรรมนอกห้องเรียนซึ่งจะมีการกำหนดเพิ่มเติมให้

คู่มือการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารสำคัญของผู้เรียนที่จะระบุ เนื้อหาข้อคำถามและแหล่งค้นคว้า ซึ่งจะแบ่งออกเป็นชุด ๆ ชุดหนึ่งก็ประกอบด้วยหน่วยหนึ่ง โดยจะมีองค์ประกอบดังนี้คือ

- ก. คำแนะนำในการเรียน
- ข. หัวข้อเรื่องที่ศึกษาของบทเรียน
- ค. วัตถุประสงค์ของบทเรียน
- ง. เวลาที่ใช้ศึกษา
- จ. คำถามที่เสนอแนะให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
- ฉ. เอกสารและวัสดุประกอบการศึกษา
- ช. กิจกรรมการเรียนการสอน
- ซ. ประเมินผล
- ฎ. หนังสือที่นำศึกษาเพิ่มเติม

คู่มือการสอน หมายถึง เอกสารประกอบการสอนของผู้สอน ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาวิชา ข้อคำถาม แหล่งค้นคว้า ข้อคำถามสำหรับการอภิปรายในชั้นเรียน โดย

- ก. คำแนะนำในการสอน
- ข. หัวข้อเรื่องที่ศึกษาของบทเรียน
- ค. วัตถุประสงค์ของบทเรียน
- ง. เวลาที่ใช้ศึกษา คำถามที่เสนอแนะให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง
- จ. มโนทัศน์ / หลักการ
- ฉ. เอกสารและวัสดุประกอบการศึกษา
- ช. กิจกรรมการเรียนการสอน
- ซ. ประเมินผล
- ญ. หนังสือที่นักศึกษาเพิ่มเติม
- ฎ. ภาควิชา

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม หมายถึง วัตถุประสงค์ของหน่วยวิชาที่ต้องการให้ผู้เรียน และสามารถแสดงออกเป็นพฤติกรรม

ผู้เรียน หมายถึง นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชานุษย์กับสังคมในภาคปลาย ปีการศึกษา 2523 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนอกจากนี้ยังหมายถึง นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ของวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งใช้ทำการทดลองสอนโดยใช้ชุดการสอนนี้

ความจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากการสร้างและทดลองใช้ชุดการสอนวิชานุษย์กับสังคม เรื่องสังคมและวัฒนธรรมนี้ ใ้แก่การสร้างเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษาและทดลองใช้กับผู้เรียนในสภาพการเรียนการสอนจริง ซึ่งได้ใช้ทดลองใช้จริงในภาคปลายของการศึกษาจำนวน 1 ครั้ง ด้วยข้อจำกัดของระยะเวลาการวิจัยซึ่งมีเพียงสองภาคการศึกษา ทำให้มีการทดลองใช้ชุดการสอนได้เพียงครั้งเดียว และจำนวนนิสิตที่เข้าเรียนในแต่ละครั้ง มีจำนวนมากบางและน้อยบาง ฉะนั้นจึงทำให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนในบางครั้งไม่สมบูรณ์นัก ด้วยเหตุนี้จึงอาจทำให้ผลสรุปที่ได้จากการวิจัยนี้คลาดเคลื่อนไปบ้าง

คุณค่าของการวิจัย

1. จะได้อุทิศการสอนวิชามนุษย์กับสังคมเฉพาะหน่วย "สังคมและวัฒนธรรม" ที่มีประสิทธิภาพ ตามโครงการการศึกษาทั่วไป ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ชุดการสอนที่สร้างขึ้นจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและหลักการ เรียนรู้ของบุคคล ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. วิธีสอนโดยใช้อุทิศการสอนที่สร้างขึ้นจะเป็นแบบอย่างที่ดีในการเผยแพร่และส่งเสริมการเรียนการสอน หรือประยุกต์สร้างขึ้นเพิ่มเติมในเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ตามโครงการของโครงการการศึกษาทั่วไป

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

การวิจัยในประเทศ

พ.ศ. 2517 วนิดา วิศวรบุตร¹ ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดระบบชุดการสอนรายบุคคลสำหรับวิชาการจัดการศึกษานอกสถานที่ โดยที่จุดมุ่งหมายที่จะศึกษาผลการสอนด้วยระบบการศึกษารายบุคคลในวิชาการศึกษานอกสถานที่ โดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรมและโปรแกรมสไลด์เทป โดยคัดเลือกตัวอย่างประชากรจากนิสิตปริญญาตรีที่คณะครุศาสตร์ที่เรียนวิชาการจัดการศึกษานอกสถานที่ ในภาคปลายปีการศึกษา 2517 จำนวน 73 คน ปรากฏผลว่า การจัดระบบชุดการสอนเป็นรายบุคคลนั้นสามารถนำมาใช้ในการศึกษาวิชาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง

¹วนิดา วิศวรบุตร, "การจัดระบบชุดการสอนรายบุคคลสำหรับวิชาการจัดการศึกษานอกสถานที่," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517)

พ.ศ. 2517 วัณณะ จูฑะวักภาต¹ ได้ทำการวิจัย เรื่องการสร้งชุดเรียน
เบ็ดเตล็ดรายบุคคลวิชาวิศก และการออกแบบสำหรับนิสิตแผนกศิลปศึกษา โดยปจัตุประ
สงค์ เพื่อทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ตัวอย่างประจากรคือ นิสิตคณะครุศาสตร์
แผนกวิชาศิลปศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 40 คน ผลปรากฏว่าชุดการเรียนเบ็ดเตล็ดราย
บุคคลและแบบเรียนแบบโปรแกรมมีประสิทธิภาพสูง ใช้สอนแผนการสอนระบมเต็มได้

พ.ศ. 2519 ละเอียต อุกมรทิน² ได้ทำการวิจัยเรื่อง ชุดการสอน
รายบุคคลวิชาคชกรรมสำหรับนักศึกษาคชกรรม คณะพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล โดย
มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนและ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน
โดยใ้ชุดการสอนรายบุคคลกับที่เรียนจากครู กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะ
พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน
ให้เรียนจากชุดการสอนรายบุคคล และกลุ่มควบคุม 30 คน เรียนโดยผู้วิจัยทำการสอน
เอง ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ชุดการสอนมีประสิทธิภาพสูงเหมาะที่จะนำไปใช้สอนได้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนโดยใ้ชุดการสอนรายบุคคลไม่แตกต่างจากผล
สัมฤทธิ์ทางการ เรียนโดยครู เป็นผู้สอน

¹วัณณะ จูฑะวักภาต, "การสร้างชุดการสอนเบ็ดเตล็ดรายบุคคลวิชาวิศกและ
การออกแบบสำหรับนิสิตแผนกศิลปศึกษา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
แผนกวิชาโสภณศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517)

²ละเอียต อุกมรทิน, "ชุดการสอนรายบุคคลวิชาคชกรรม สำหรับนักศึกษา
คชกรรม คณะพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชา
โสภณศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519)

พ.ศ. 2519 พจนีย์ จันเกษม¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอน วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยอุเทนถวายชั้นปีที่ 1 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหา ประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้น ชุดการสอนประกอบด้วย บทเรียนแบบโปรแกรม แบบเล่ม บทเรียนแบบโปรแกรมสไลด์เทป และบทเรียนแบบโปรแกรมแบบแผ่น โดยใช้ตัวอย่างประชากร คือ นักศึกษาวิทยาลัยอุเทนถวายชั้นปีที่ 1 จำนวน 40 คน ผลการ วิจัยปรากฏว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 และสามารถ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

พ.ศ. 2522 นพดล สหชัยเสรี² ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอน สำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนวิชา "พื้นฐานสถาปัตยกรรมภายใน" สำหรับนักศึกษา ภาควิชาสถาปัตยกรรมภายในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นทั้งหมด 4 ชุด ซึ่งผู้วิจัย ได้สร้างโดยใช้สื่อประสมในการนำเสนอบทเรียน และได้นำไปทดลองหาประสิทธิภาพตาม ลำดับขั้นกับนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ชั้นปีที่ 1 ผลการวิจัยปรากฏว่า ชุดการสอนนี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 90/90 และผลการสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่าจากการเรียนด้วยชุดการสอนนี้สามารถช่วยให้ความรู้ของนักศึกษาในวิชา "พื้นฐานสถาปัตยกรรมภายใน" เพิ่มขึ้น

004143

¹พจนีย์ จันเกษม, "การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษา อุเทนถวายชั้นปีที่ 1," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519)

²นพดล สหชัยเสรี, "การสร้างชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนวิชา "พื้นฐานสถาปัตยกรรมภายใน" สำหรับนักศึกษาภาควิชาสถาปัตยกรรมภายใน คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ"

พ.ศ. 2522 โครงการการศึกษาทั่วไป และหน่วยเทคโนโลยีทางการศึกษา ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย¹ ได้ร่วมมือกันทำวิจัยเรื่อง "การสร้างชุดการสอน วิชาอนุษย์กับสังคม" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะหาแนวทาง และวิธีการสอนวิชาอนุษย์กับสังคมที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั่วไป ซึ่งสามารถใช้สอน นิสิตจำนวนมากได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การทดลองสร้างชุดการสอนนี้ ให้นำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาอนุษย์กับสังคมมาสร้าง 2 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 เรื่อง "ปัญหาชีวิตมนุษย์" และหน่วยที่ 2 เรื่อง "การศึกษาและสังคมประึกิต" โดยให้ทดลองตามขั้นตอน กับกลุ่มนิสิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ที่เรียนวิชาอนุษย์กับสังคมประมาณ 13 คน และกลุ่มนิสิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 11 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า แนวทางและวิธีการสอนที่เหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อการสอนวิชาอนุษย์กับสังคม คือการสอนด้วยชุดการสอนแบบผสมผสาน การศึกษาเป็นรายบุคคลควบคู่ไปกับการศึกษาแบบอภิปรายกลุ่มย่อย ซึ่งมีเนื้อหาเชื่อมโยงเท่ากับการสอนด้วยวิธีการบรรยาย

การวิจัยในต่างประเทศ

ปี ค.ศ. 1970 อลิธ วิธ คิดด์² ได้ทำการวิจัยเรื่อง พัฒนาการของชุด การสอนวิชาภูมิศาสตร์สำหรับครูชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และหาประสิทธิภาพของชุดการ สอน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะหาประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาภูมิศาสตร์สำหรับครูใน โอกาสการฝึกอบรมครูประจำการซึ่งในชุดการสอนจะประกอบด้วย บทเรียน แบบฝึกหัด

¹โครงการการศึกษาทั่วไป และ หน่วยเทคโนโลยีทางการศึกษา, ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, รายงานวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนวิชาอนุษย์กับสังคม, 2523.

²Alice Rease Kidd, "The Development of an Instructional Package for High School Geometry Teachers and A Study of the Effectiveness of It."

แบบสอบถาม และสื่อการสอน ฯลฯ โดยใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 18-30 ชั่วโมง ผลการวิจัยปรากฏว่า ชุดการสอนนี้สามารถทำให้เข้าใจวิชาภูมิศาสตร์ และมีความรู้ทาง คณิตศาสตร์เพิ่มขึ้น

ปี ค.ศ. 1971 มาร์ธา เจน อาร์มสตรอง¹ ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการศึกษ โดยใส่ชุดการสอนกับการเรียนในห้องเรียนเกี่ยวกับทักษะ 4 อย่างคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ในการเริ่มเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส กลุ่มควบคุมได้เรียนในห้องเรียน โดยวิธีบรรยายบทเรียนละ 50 นาที 3 บทเรียน และมีการปฏิบัติในห้องทดลองภาษาสัปดาห์ละ 1 ครั้ง กลุ่มทดลองให้เรียนจากชุดการสอนรายบุคคล กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แบ่งออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำนำผลที่ได้มาหาความแตกต่างโดยใช้ พิซเซอร์ ทีเทส (Fisher's t - test) สรุปผลการทดลองดังนี้

1. นักศึกษาที่เรียนจากชุดการสอนตามเอกศภาพ จะมีทักษะในการพูด อ่าน เขียน ดีกว่านักศึกษาที่เรียนในห้อง
2. นักศึกษาในกลุ่มสูงในกลุ่มทดลอง จะมีทักษะในการพูด อ่าน ดีกว่านักศึกษาในกลุ่มสูงในกลุ่มควบคุม
3. นักศึกษากลุ่มกลางในกลุ่มทดลอง มีทักษะในการพูดดีกว่านักศึกษากลุ่มกลางในกลุ่มควบคุม
4. นักศึกษากลุ่มต่ำในกลุ่มทดลอง มีทักษะในการพูด อ่าน เขียน ดีกว่า นักศึกษากลุ่มต่ำในกลุ่มควบคุม

¹ Martha Jane Armstrong Harper, "The Development and Evaluation of A Multimedia Self - Instructional Package in Beginning French at Tarrant Country Junior College," Dissertation Abstracts International Vol. 32, No. 10, (April 1972), pp. 5669A-5670A.

ปี ค.ศ. 1973 โดโรธี ซู ริกบี้¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพของการสอนโดยใช้ชุดการสอนการเรียนแบบกิจกรรมกับวิธีสอนด้วยครูโดยตรง ในการสอนพิมพ์ดีดชั้นกลางในวิทยาลัย การวิจัยนี้ได้ทำที่มหาวิทยาลัย มิชิแกน ซึ่งมีจุด มุ่งหมายเพื่อหาความแตกต่างระหว่างวิธีสอนทั้ง 2 วิธี ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. วิธีการสอนโดยใช้ชุดการเรียนแบบกิจกรรมดีเท่ากัน และบางกรณีดีกว่า การสอนแบบเดิม ทั้งในด้านความเที่ยงตรงและความรวดเร็วในการพิมพ์
2. การสอนโดยใช้ชุดการสอนการเรียนแบบกิจกรรม เป็นเทคนิคการสอนที่ดี
3. นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อชุดการเรียนแบบมีกิจกรรม
4. การสอนแบบเดิมเป็นอุปสรรคต่อการสอนแบบใหม่อย่างมีนัยสำคัญ

ปี ค.ศ. 1974 แมคโคลแมน² ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ชุดการสอนกับความชอบในการเรียนวิชาสังคมศึกษา ของนักศึกษาระดับ 9 จำนวน 24 ห้องเรียน โดยแบ่งนักศึกษาก่อเป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง โดยที่กลุ่มทดลองแยก เป็นกลุ่มที่เรียนด้วยชุดการสอน และเรียนด้วยชุดการสอนประกอบการอภิปรายกลุ่มย่อย ผลการวิจัยปรากฏว่า ความชอบในการเรียนวิชาสังคมศึกษาของกลุ่มควบคุมและกลุ่ม ทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และในกลุ่มทดลองนักศึกษาริชอบเรียนแบบใช้ชุดการสอน ประกอบการอภิปรายกลุ่มย่อยมากกว่า

¹Dorothy Sue Rigby, "The Effectiveness of Learning Activity Package Instruction Versus the Teacher Directed Method of Teaching Intermediate College Typewriting" Dissertation Abstracts International Vol. 35, No. 2., (August 1974), p. 949A.

²James Wesley McColeman, "Relationship Between the Use of Learning Activity Packages, Group Activities and the Preference of Students Toward the Social Studies Course" Dissertation